

ikaldas ~~laul~~ hääte figineved ja hääte uut-
la nänduvet.

16 Tuul roing mi jeto om tääda, et vaxox.
võkma tuul

17 Iku nerragi, kurja om tearu, fis võta fel-
le affa purre, miel poolle jul kurja om
tut, ga pari piist fiis ja last piis, valla,
fis fi iai nerru, nes peräst fina manu
tuul ja fina iimmer vööz. Te nööd, fi om
kurja tegif.

18 Keväl om fuvus naara pafu haava urbeft-
tunda, ku haaval hääte urbe om, fis naasas
naar nah hääte, nu ei ol, fis e naawa.

(Tooleb.)

Linn faadame rörgis te avotatud „Eest vana-
soara“ korjajad üdi piku tää vana soara ja
nat fume jellege vaxox vobandadare et miel
fuvel peis laipnu ei ole. ol nül. pür van-
ke arj. Lahveste faates H. Kuupin.

14. Oktobril 1889 aastal.

Heia meeliga tadarjume tää „Päeva-
pilti“ näha, aga e tää nüst faab-palvõ-
fime teotära!

Kuupaplikult H. Kuupin

H. Kuupin nuias Eesti vana-soara korjajaks
Pärnumaalt, Karof ni linnonaalt, Karof vallaalt

Wanad laulud.

1. Hel' ella wellenõine

(63.)

Kui ja narad naista võtma

Kutse minu nos fuulle

Mina tunne kuima näiu

strewa iiles alosa näiu

Tuimal kutse minu jume

Laijal pääte laguru

Wihatjel filmä soefit

Kurja musta filmä nuluu

Maidal maani färgi fide

Pin-läits peryle magame

Suur läits nurna fuinumaie

Ilus istus üdienna

Kaunis manus nammereenna

Hel' ella wellenõine

Wõta iifnä tilluõne (uiniõne)

Tilluõn strewa

II. 1889.